

kontrol med lægerne på det her område, som jeg mener er helt nødvendig, kan indrettes på en måde, så den er mindre indgribende over for patienterne. Men jeg må indrømme, at når Dansk Psykiatrisk Selskab i deres høringssvar bagatelliserer problemet og ligesom lægger op til, at der ikke er noget problem, og at man af den grund ikke skal gøre noget, så er det ikke et høringssvar, der gør et stort indtryk på mig.

Det er klart, at man på den anden side må sige, at når både Det Ethiske Råd og Datatilsynet kommer med spørgsmål på en række konkrete områder, må man selvfølgelig sikre sig, at de svar, der bliver givet, er fyldestgørende, og at der ikke er mulighed for at opnå det resultat, som man ønsker at opnå, på anden vis og på en måde, som er mindre indgribende over for patienterne. Men der ligger ikke fra Enhedslistens side nogen som helst opfattelse af, at det lovforslag, der ligger her, er for indgribende i hvert fald i forhold til lægerne. Så det må vi prøve at snakke om. Jeg synes, at det meget nødig skulle ende med, at vi ikke også bruger det her redskab til at opnå nogle resultater med.

Afslutningsvis vil jeg så sige, at der jo også er hele problemstillingen om patienternes ret til at eje de informationer, der er om dem i systemet, og også have kontrol med, hvem det er, der går ind og søger på de informationer. Det var jo en af de ting, som Enhedslisten sidste gang, vi behandlede sundhedsloven, forsøgte at få præciseret uden held. Og jeg vil bare sige, at det altså ikke er noget rigtig sådan fyldestgørende svar, når ministeren skriver, at borgeren har direkte elektronisk adgang til de oplysninger, der er registreret i borgerens Medicinprofil samt til logningen af alle anvendelser af borgerens Medicinprofil. Og så står der, at det følger af en bekendtgørelse. Pointen er jo bare, at det – i hvert fald den sidste del – ikke fungerer i virkeligheden, og det, Forbrugerrådet sådan set skriver, er, at man vil gerne have det til at fungere i virkeligheden.

Jeg synes, at hvis vi kunne arbejde på at få løst nogle af de problemer, der er omkring patienternes ret til at få informationer på det her område, sådan at det ikke bare er en principiel ret, men også en konkret ret, der kan udmøntes i virkeligheden, og kombinere det med det, synes jeg, meget udmærkede forslag om sikre et bedre tilsyn og en mere effektiv indgriben over for læger, som ordinerer medicin til psykiske sygdomme på et efter min opfattelse forkert grundlag, ville det faktisk være en god udgang på det.

Men pointen i det her er jo, at Enhedslisten sådan set måske er lige ved at være regeringsbærende parti i den her sag, fordi vi sådan set er meget positive over for forslaget.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Så er det Liberal Alliance, og det er hr. Villum Christensen.

Kl. 11:39

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Når man læser de 12 ændringer i lovforslaget igennem og de mange pudsigheder, som dukker op, kan det vist kun forstås og give mening, fordi vi har et tudsegammelt system, som i den grad blander stat og marked. Vi har eneretsbestemmelser og bevillingsbestemmelser, som forvaltes i private virksomheder.

I bemærkningerne til lovforslaget, del syv, fremgår det, at tiltrædende apotekere har ret og pligt til at sikre en ordentlig og kundeforhold indretning, rationelle arbejdsgange og sandelig også vedligeholdelse. Det kan man jo tænke lidt over. Når vi nu er ved det, pålægges apotekeren også i højere grad end hidtil at betale den afgående apotekers vedligeholdelse af apoteket. Se, det er noget, vi lovgiver om her i det høje Ting.

I punkt 11 kan man læse, at apotekerne kan få erstatning, hvis myndighederne nedlægger eller flytter en apoteksenhed, og at erstatningen ikke knytter sig til ejendomsvurderingen. Der er mange pudsigheder, og se, så ved man det.

For os at se er det tydeligt, at vi her har at gøre med et område, der hviler på nogle strukturer, der er mere end 450 år gamle, og som i den grad kunne have brug for lidt nytænkning. Vi har jo nok i for mange år accepteret den her arbejdsdeling, hvor staten giver monopol til apotekervæsenet, mod at apotekeren stort set kan bestemme, hvad der står i apotekerloven. Apotekeren får tryghed, og staten får et system, der er til at styre – kunne man måske sige.

Jeg argumenterer ikke for, at der skal gå politireform eller kommunalreform i det her system, men mon ikke det er på sin plads, at vi får en mere gennemgribende liberalisering af apotekerloven. De mange justeringer er utvivlsomt velmente og velbegrundede hver for sig, men vi synes, det er lapperier på et meget lidt moderne system. Sidste gang vi gennemførte en liberalisering var ved årtusindskiftet, som medførte, at man kunne erhverve nogle håndkøbslægemidler i brugser og i supermarkeder, og det er vi faktisk rigtig mange der har haft glæde af. Vi sy-